

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quoquis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Cap. VIII. Historica ad quem modum excerptenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

Inferium vimum.
Injuriarum oblitio.
Imaginationis via maxima.
Imagines Imperatorum olim quanti fuerint.
Inequalitas in orbe maxima.
Iudicium temerarium quo nō frenandum.
impedita profecta in virtute.
Jocare, aut rēcē, cūr ueris.
Iudicii humani contemptus.
&c. &c.

FAVST. Sed nunquid inter Lemmata censeras jam Iupit. iudicium merarum, quod modo inter Adversaria collocasti? **E**V. Nihil piaculi hoc est: idem & inter Lemmata, & inter Adversaria, & inter Historica referri potest. Ad Lemmata spectat, cum rei auctores breviter annotantur. Idem Adversariis inferendum, cum didicior accedit explanatio. Idem ad Historica pertinet, cum rei gesta serice narratur, aut certe subnotatur, quis scriptorum eam narrat. Et ut omni religione te solvam, nihil esse erroris scias. Adversaris inscribere, quod ad Historica videatur pertinere, modo inscribatur: index dirimet controvèrsiam. Judicium hic subinde hallucinatur parum refert. Modo tui armenti pecus sit, de stabulo non litigemus. Sed ut in paradigmate hujus indicis quinque characterum exempla sint, prout cœpimus, vide initium etiam sequentis elementi.

Larvata funera.

Lucar.
Laticlavii.
Luctus, in honore demon.
Littera breves.
Lua.
Littera lepori insuta.
Liber vita.
Locus non facit sanctum.
Linum Indicum.
Lararia.
Laterna surda.
&c. &c.

Hæc omnia, quod sepius jam mouui, in exemplum monstro. Tu alios, atque alios tibi titulos para. Habes indicem Adversariorum. Faciamus gradum ad Historica, quorum tibi paradigmata paucis exhibebo.

C A P V T VIII.

HISTORICA ad quem modum excerptenda.

Tertia classis, tertie nomen deditus, **HISTORICA.** Quidquid igitur ad historiam sacram, profanam, veterem, novam, Latiam, Graecam, barbaram spectat, in hac classem excerptendum est: sive id fuisse, & verbum è verbo placeat inscribere, sive historiam brevissimè notare consilium videatur. Utriusque modi exempla subjiciam, tam historiæ breviter notata, quam integrè descripta. Hic autem obvia sumo, & quæ prius oculos manusque occupant.

FORTVNÆ LVDIBRIVM Alvarus Luna. Hic ab humili fortuna ad summum pervenit: in præcepsum eum ambitio dedit. Nihil ad regnum præter nomen deerat. Tandem bona ejus omnia occupata, ipse Majestatis damnatus, mulâ ad supplici locum vicitus est. In medio foro theatrum, in eo crux alta, & geminae faces, tapete substrato. Luna descendens locum, crucem veneratus, annulum signatorium & galerum amanuensi puero dedit: proximæ felicitatis cum præsenti fortunâ comparatio, inimicis etiam lacrymas excusserat. Erat uncus ferreus sublimi ligno confixus. Rogat carnificem, & quem in usum paratus esset? Ille, ut se junctum à tronco caput imponatur. Subdit Alvarus: Post mortem de corpore mors tortu facito, quod lubet. Viro forti mors turpis esse non po-

A test, nec immatura. Simul diloticis tunicis intrepido pis esse caput securi subjecit, anno 1453. III. Nonas Julii. * Tri. potest, nesciunt anni dominatus est, ut nihil nec majoris nec minoris rei, nisi eo arbitrio gereretur; ita ut nec Joannes III. Rex Castella vescem mutarer eo non concilio. Truncus in theatro relictus, pelvi juxta posita ad colligendam stipem, quæ sepelitur homo pauli ante regibus potentia exæquandus. Sic res humanae variantur. Alvarus prioribus annis vatem consuluit: prædictum est, Cadahalsum exitio fore. Est oppidum hujus nominis in Hispania, quod semper vitavit Luna, & significat etiam ferale theatrum, quod vitare non potuit. Joan. *Liber his Mariani l. 22. Rerum Hispan. c. 13. mihi pag. 47.* De ministris. *vitis eff. me cuiusvis sumptu pa randi, illa necessaria.*

De similibus fortuna ludibriis innumera proflus exacerbat. Ante diem clauso componat vesper olympo, quam haec omnia recitem. Poësim ego his talibus hominibus theatrum ingens implere, & adornare scenam amplissimam è tot tamque variis tragedijs. Fac initium excerpendi. Faustine, & experieris, quam crebra sint in omni historiae haec fortuna crepitacula. Sed en etiam paradigmata historiarum quas brevissime annotavi.

TRA NS FVGÆ CRVCIFIXI, & elephantibus substrati, proterendi. Valer. l. 2. c. 2. Autòr paffim obvius est, ideo rem paucis notavi. Hoc autem historiæ veteris est: addo recentioris.

NEBVLÆ DVLCIARIAE missa juveni, sed venenata; & qui mortem erit. Sodalis Parthenus, l. 2. cap. 8. pag. 317. liber in manibus est.

INVENTIO QVANTI sit. Christophori Columbi ovum monstrabit. Lipsius l. 1. Antiquarum lectio num, initio. De Archimedæ hæc plura, pag. 143. & 145. Addo fuisus notatum.

FAVST. VITES. Convivas habuit infâustus ille Faustus multos amicorum. Petierunt hi, vites uis prægnantes sibi representaret in mensâ, quamvis putarent brumæ tempore ab uis tam alieno, id fieri non posse. Nec tamen difficilis fuit magus persuadu. Vites igitur gaudentes præstigiis è mensâ evocat racemis vegrandibus plena. Prius tamen eam omnibus edicit legem, ut alto silentio expectent, dum jubeantur uvas carpare. Omnes se legi obtemperatores recipiunt. Mox infamis artifex, incantamentis carminum ita oculis appotæ turbæ prætrinxit, ut illis rot botri mira magnitudinis, & succo matuto pleni apparerent, quot eorum mensa numerabat. Omnes ergo in gulam hanc avidissimi, jamque non nihil fitibundi è temulentia, suum quisque cultrum ad uavam sibi proximum apponit, dum modi imperator Faustus jubeat secare. Natant omnium dentes salivâ, & in altiam hanc voluptatem prutinunt. Hoc situ aliquandiu tenentur: ingens omnium expectatio: dum cultro jugulent jam capram prædam. Tandem formosissima virtus evanescit, & in fumum abit. Illi nebula magica jam diffusa, vili sunt singuli suum quisque tenere natus apposito cultello jam pro uva secundum. Quod si quis immemor præcepti aut contemptor, botrum sibi delinatum præscrindere volueret, natus sibi joculator vulnera præsecutisset. Hic omnium ritus, & indignatio.

Hoc totum excerpsti, sed meis verbis. Vide Simonem Majolum part. 2. Canic. Joachimum Camerarium in Horis Subseciv. cap. 70. Ad has Fausti vites, historiam refero nobilissimam, de Auxentio, qui à Licinio Imperatore jussus, aut Baccho uavam ponere, aut militarem zonam solvere, ac facessere; ille nihil cunctatus zonam liberrimè solvit, Christum confessus. Suidas id fuse narrat, voce, Auxentius, pag. 156. Addo breviter enota.

BO MBORDA HOMINE ONVSTA. Maffejus de Diddaco Mesquita l. 9. Hist. Indicæ pag. 259. vide Lipfium in Poliorceticæ analæcis.

LIBE-

LIBERALITAS IN PAUPERES. Hic historiarum mare est, quod ingredi non vacat. Auctores quam plures confignavi, qui narrari & fide dignas historias de elemosynis scripsérunt. Unicus Valentinus Leuchtius 99. capita in Viridario Regio, idiomate vernaculo in hanc rem posteris cum curâ excerpit.

VINDICTA DIVINA. Hic pâne diffusus se mare offerit: non ingredior. Historias pâne innumeris hujus thematis selegi, auctoris fedulò notaris. Nimurum in omne flagitium ultio divina vigilat. Nec ferè illum est scelus, quod non à tergo & è vestigio sua sequatur Nemesis. Sed misceamus huc historiam fusiùs excerptam, velut testem tertium.

VORACITAS UGOCIONIS * FAGIOLANI. Cùm in urbem Lucam properaret Ugocio, ut Castruccium, quem in vinculis habebat, securi ferendum obseceret, prandienti nuntiatum est, à Pisaniis arma esse correpta. At ille tamquam incertus, & parùm verus esset nuntius, prandium continuavit. Adebat alter & tertius, Pisii res perditas, Lucenses quoque ad aram convolasse, carcerem effregisse, Castruccium è vinculis eduxisse, & principem civitatis salutasse. Ugocio comploratus rebus cum prætoriano milite ad Canem Scaligerum Veronam confugit; non sine honore aquae benevolentia recipitur, & multos dies lautè habetur. In convivio, forte mentionem facit Scaliger edonus & gulonum; cùm gloriabundus subiungit Ugocio, se juvenerit quatuor aliles capos, totidem perditas assas, hodi clunes, infarctum virili peccatum, præter falsamenta cetera, unâ in cenâ absumpsi.

Dùi talem terris averti te pestem.

Aderat tum & audiebat vir ingeniosus & fusiùs, Petrus Navus, qui gloriantem Fagiolanum facete tangens: Non est mirum, inquit, hac à te juvenerit absumpta, cùm senex & invalidis dentibus duas urbes integras uno prandio confumperit. Nam fama erat Ugocionem, si à prandio citius temperante voluisse, facile duas urbes, Lucam & Pisias, servaturum fuisse. Vide Jovium l. 1.

De tam strenuis comedonibus, manduonibus, potatoribus infinita seges historiarum est. Selectiores diversas, hoc ipso loco notavi. Egregium illud & cerrum epiphomenatis loco addamus.

Femina Syra nobilis & locuples, tam tetrâ & prodigiosa in gluvie laborabat, ut in singulos dies triginta gallinas devoraret, nec tamen insaturobilem appetentiam sedater; alias triginta devoratura, si apponenterentur. Dixisse eam quò plus ingereret, cò vehementius esurire. Portentum famis, & quod pâne superet Erisichthonis gulam. Ita paullatim accise opes, & in rem escarian exhausti loculi. Cognati eflutionis tam sumptuosa miseria, beatum Macedonium virum sanctissimum convenient, & ejus auxilium implorant in feminâ tam malignam famem. Macedonius morbum precibus & hecatu fontanæ, quam cruce signaverat, porrecto ita curavit, ut effreni appetitione jam pulsâ, gallina particula in alimoniam quotidianam sufficeret. Theodoretus c. 14. d. B. Macedonio, pag. 824. apud Rosveid.

Alia glutonom & popinorum miracula facile observabis, si excerpere cœperis. Addo triplex, ut cœperam, paradigmà historiarum succinctè transcriptatum, & Historiorum indicem propono.

FLAMMÆ SANCTORVM REVERENTES. De S. Mammatio Gregorius Turonensis l. 2. Hist. Francorum, c. 36. fine. De sancto Germano & aliis, Beda l. 1. Hist. Anglorum c. 19. & l. 3. c. 10. 16. 17. De S. Theclâ in igne illæsa, Baron. tom. I. an. 47. ab initio, pluribus numeris. De S. Polycarpo, idem, tom. 2. an. 167. n. 3. & seqq. De libris sacrâ per subitos imbræ rogo subtraëtis, idem, tomo 2. an. 393. n. 38. Auctores & historias hujus thematis innumeris, sed breviter excerpit. Nihilque quād prolixum sit, texere catalogum de sanctissimis

A hominibus, Clemente, Ancyro, Constantio, Faustino & Jovita, Brictio, Modoaldo, Pontio, Francisco de Paula, Pergentino & Laurentio, Simplicio, Bonifacio, Cyrillo, Zenobio, Apollinari, Mamare, Miniate, Sabâ, Heleno, Marcello, Copres, Apellen, Crispino & Crispiniano, &c. De Agneta, Julianâ, Lucia, Kunegunde, Astreberta, Christina, Ruffina & Secunda, Menodora, Nymphodora, Metrodora, Theognia, Zenobia; horum omnium & plurimorum aliorum reverentes fuerunt flamma. Surium, Lippeloo, Hargum consule, & tot historias dieti thematis invenies, quot hic nomina cernis. Ad aliud.

OPERTA OMNIA TANDEM APERTA. Ibici grues; Bessi homicidium, &c. De hoc omnium optimè ac fusè Delcarius tom. 2. Adagiorum sacrorum pag. 440. Cornelius à Lapide, in c. 21. Deuter. pag. 105. Agrum viduit ab Eudociâ Imperatricē iniquè ademptum, tandem pâfuit, Spondanus an. 438. De Comite innocentie damnato & necato, idem an. 990. n. 3. Mitto cetera.

GVLÆ VICTORIA. Serapion Sindonites: Homines petrem, ajebat, tres perniciose feneratores exagitant; Avaretia, Fornicatio, Gula: cùm à prioribus jam liber est, hominem tyrannidem Gula vix unquam penitus evadit. Historiam fusiùs, narrat Palladius cap. 83. med. apud Rosveid, pag. 761. Sub eodem hoc titulo in mea Historica exceptu quād plurima, quod meo Indici credo, qui paginas mihi diversas nominat, in quibus historiae illæ contractiūs plerisque sunt prescriptæ. Ipsum ergo Indicem saltem per transennam inspiciamus.

CAPVT IX.

HISTORICORVM index qui ordinandus.

Index trigeminus, in Lemmatâ nimurum, in *Adversaria*, & in *Historica Exciendis*, comodiè chartaceo * Innotavo, volumine unico comprehendendi potest. * Nisi quis illum ut diximus, malit in duos aut tres distinctos libros dividere, & cuius characteri liberaliter pagellas plures assignare. Id tuo, Faustine, aliorumque arbitriatu permitto. Tu hoc unum maximè cura, ut titulum seu *Lemmatibus*, seu *Adversariis*, sive *Historicis* inscribendum cum judicio formes, id sollerter considerando, quid in ea re, quam excerpturn es, cardo, act caput; quid notius aut ignotius sit. Exempli causa. Excerptendum est quipiam in Historica de incredibili divina gratia incremento. Tu hoc peritè proflus & absurdè feceris, si hunc titulum vel ad characterem D. vel ad l. retuleris hoc modo: *Incremen-* *tum incredibile divina gratia*, aut hoc modo: *Divina gratia* *incredibile incrementum*. Rectius facies atque peritius, si eum ad elementum G. revocaris, hoc modo: *Gratia di-* *vina incredibile incrementum*. In hoc namque titulo caput rei est *Gratia*. Eodem sane modo sit excerptendum istud: *Afferem vel tabulam cavarunt genus creberimè submissa*. Hanc tu historiam non ad Indicis characterem A. nec ad C. nec ad S. vel T. sed ad G. reduces, hîc enim res principis, *Genus*. Ignote, quid te velut binâlum, aut trimulum puerulum ad literas colligendas revocem. Jam supra dixi, hæc sacra alter non constare.

Occurrat hîc, quod Hispanus, vir Religiosus, memoriæ prodidit: Notum est, inquit, Ramirum Hispanæ Ramirus regem in suos proceres exâsuisse, ut quosdam illorum Hispanæ in campanæ circulum suspenderit; alios autem ad id spes- tex processus in campanæ circulam illam admiri- panæ cir- etaculi eo nomine evocatos, ut campanam illam admirabilem, novam viderent. Hanc historiolam quo titulo culum fut- in tua Historica excerptes? Ego eam in elemento C. pendit. collocarem hoc modo: *Campana mirabilis Ramiri*. Nam vox *Campana*, facilis tibi occurret quam Ramirus. Confirmo quod dixi: Carillus postea pessimum, Alexandri Macedonis bella describere prædictenter aggressus est. Cum co-regem sic pactum ferunt, ut pro finis galis